

ΟΡΥΚΤΟΙ ΠΟΡΟΙ: ΠΕΔΙΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ

Η πρωτοφανής επίθεση που έγινε το Σάββατο 16/2/2013 από αγνώστους στις εγκαταστάσεις των Μεταλλείων στις Σκουριές της Χαλκιδικής μας υποχρεώνει να τοποθετηθούμε για μια ακόμη φορά στο θέμα της επένδυσης της εταιρίας Ελληνικός Χρυσός στην περιοχή.

Πρέπει να τονίσουμε ότι η εκμετάλλευση Μεταλλευμάτων Μεικτών Θειούχων στη Χαλκιδική όπως και στην υπόλοιπη Ελλάδα ξεκίνησε στους πρώιμους ελληνικούς χρόνους και σ' αυτήν κυρίως βασίστηκε η οικονομική ανάπτυξη τόσο της Αθηναϊκής όσο και της Μακεδονικής πολιτείας.

Τα κύρια προϊόντα ήταν Χρυσός, Αργυρος αλλά και Μόλυβδος, Ψευδάργυρος και Χαλκός που ήταν πολύτιμα στην κατασκευή, στη ναυπηγική, στη βιοτεχνία, στην οπλουργία αλλά και στις τέχνες, στη διακόσμηση και στην κοπή νομισμάτων. Τα ορυκτά προϊόντα της γης ανακτούσαν οι Έλληνες με σκληρή εργασία αλλά και προκαλώντας σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στο έδαφος. Εκρίναν όμως ότι ο άνθρωπος είναι το υπέρτατο αγαθό και η καταπόνηση του εδάφους ήταν απαραίτητη συνέπεια για την ευημερία των ανθρώπων.

Μετά την ίδρυση του σύγχρονου ελληνικού κράτους και ιδιαίτερα τα τελευταία 50 χρόνια η Μεταλλεία και Μεταλλουργία αναπτύχθηκε στους ίδιους χώρους και με επίπονη εργασία και επιστημονική αξιοσύνη των ελλήνων μηχανικών η χώρα απέκτησε αξιόλογη μεταλλευτική βιομηχανία που συνέβαλε στην αύξηση του ΑΕΠ και στην ευημερία της ελληνικής κοινωνίας.

Η αύξηση της απασχόλησης, η δημιουργία σχολών κάθε επιπέδου, η βελτίωση των αμοιβών εργασίας, η εξασφάλιση κοινωνικής πρόνοιας, η παροχή συντάξεων, η διεύρυνση της κοινωνικής δράσης, η δημιουργία τεχνολογικής υποδομής, η κοινωνικοποίηση όλων των πολιτών αλλά και των μειονοτήτων και η προώθηση προοδευτικών ιδεών είναι μερικές από τις πολλές ευνοϊκές συνέπειες από τη Μεταλλευτική βιομηχανία. Παράλληλα όμως η μεταλλευτική ανάπτυξη συνοδεύτηκε από σοβαρές επεμβάσεις στο έδαφος και στο φυσικό περιβάλλον αλλά και από κινδύνους στην υγεία και στην ασφαλή εργασία των εργαζομένων.

Για τους λόγους αυτούς επιβλήθηκαν αυστηροί κανόνες και περιορισμοί στις συνθήκες λειτουργίας και εργασίας και έτσι η χώρα έχει σήμερα σύγχρονο και ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο (ΚΜΛΕ) που σε συνδυασμό με την ενσωμάτωση κοινοτικών οδηγιών στο εθνικό δίκυο εξασφαλίζεται η τεχνικά και περιβαλλοντικά ασφαλής και αποδοτική εκμετάλλευση των ορυκτών πόρων της χώρας.

Ειδικά η προστασία του περιβάλλοντος είναι σήμερα τεχνολογικά απολύτως δυνατή και επομένως η μεταλλευτική βιομηχανία μπορεί να έχει ελάχιστες ως μηδενικές επιπτώσεις στο περιβάλλον γιατί μπορεί να το προστατεύει κατά τη λειτουργία και να το αποκαθιστά πλήρως μετά την ολοκλήρωση της πεπερασμένου χρόνου εκμετάλλευσης.

Τα κοιτάσματα μεικτών θειούχων μεταλλευμάτων, χαλκού και χρυσού στη Χαλκιδική είναι από τους σημαντικότερους ορυκτούς πόρους της χώρας. Τα ως σήμερα γνωστά αποθέματα μετάλλων έχουν αξία πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ και αναμένονται νέες έρευνες στην περιοχή για την επιβεβαίωση κοιτασμάτων πολλαπλάσιας αξίας.

Η ανάπτυξη της μεταλλείας στην ευρύτερη περιοχή μπορεί και πρέπει να είναι μια δημιουργική δραστηριότητα που θα δώσει για πολλά χρόνια όχι μόνο σημαντικό εισόδημα στους εργαζομένους αλλά θα συμβάλει με τις παράπλευρες δραστηριότητες εμπορίας, κατασκευών, εκπαίδευσης, ψυχαγωγίας, πολιτισμού κτλ. στην ολόπλευρη και αειφόρο ανάπτυξη της περιοχής.

Επιπλέον η μεταλλευτική βιομηχανία είναι συνεχούς λειτουργίας σε 12μηνη περίοδο και έτσι ενεργεί συμπληρωματικά και υποστηρικτικά σε άλλες παραγωγικές δραστηριότητες εποχικής διάρκειας (τουριστικές, αγροτικές, δασοκομικές, αλιευτικές κτλ.) με προφανή ευνοϊκά αποτελέσματα για το σύνολο του πληθυσμού της περιοχής.

Τα γεγονότα του περασμένου Σαββάτου, από οποιονδήποτε και αν προκλήθηκαν, υποδεικνύουν ότι υπάρχουν πολλοί που αγνοούν τη σημερινή πραγματικότητα. Φοβίες από ένα απαρχαιωμένο τεχνολογικά παρελθόν, ανασφάλειες μπροστά σε μια αδύναμη στις αποφάσεις της Πολιτεία, επιφυλακτικότητα σε μια άγνωστη και ξένη εταιρία, αντιζηλίες ανάμεσα σε αντιμαχόμενες κοινωνικές ομάδες και, τέλος, ανομολόγητες επιδιώξεις πολιτικών οδηγούν μεμονωμένα ή και οργανωμένα μέλη των τοπικών κοινωνιών σε αντιπαλότητα και εμφυλιοπολεμικές συγκρούσεις. Τα αποτελέσματα της ψυχολογίας αυτής τα ζήσαμε για 30 ολόκληρα χρόνια: απώλεια εισοδήματος, υποβάθμιση της μεταλλευτικής αξίας της περιοχής, μείωση του ΑΕΠ, αποεπένδυση των επιχειρήσεων, δημογραφική μείωση και, τέλος, πρόκληση αναταραχών. Περισσότερο από κάθε άλλη φορά πιστεύουμε ότι οι σημερινές συνθήκες για τη μεταλλευτική ανάπτυξη της περιοχής είναι ευνοϊκές γιατί :

- Οι σημερινές και οι προβλεπόμενες τιμές των μετάλλων εξασφαλίζουν την οικονομικότητα της εκμετάλλευσης.
- Ο επιχειρηματικός φορέας είναι από τους μεγαλύτερους στον κόσμο με τεράστια εμπειρία στον τομέα της παραγωγής χρυσού και με σοβαρή χρηματοδοτική και πιστωτική ικανότητα.
- Το παραγωγικό δυναμικό της περιοχής ανασυγκροτήθηκε έπειτα από μια μακρόχρονη περίοδο ανεργίας και είναι ικανό να φέρει την ευθύνη της παραγωγικής διαδικασίας.
- Το επιστημονικό δυναμικό της εταιρίας ενισχύθηκε με έμπειρους και νέους μηχανικούς που διαθέτουν τον ζήλο για την επιτυχία.
- Οι ανεξάρτητοι συνεργάτες και εργολάβοι που πλαισιώνουν την προσπάθεια εντάχθηκαν ήδη επιτυχώς στην κατασκευαστική και παραγωγική δημιουργία.
- Η ευρύτερη κοινωνία της περιοχής, αν και ανησυχεί, ερευνά τις συνθήκες πραγματοποίησης του έργου επιδιώκοντας το καλύτερο δυνατό τόσο στη σημερινή δύσκολη πραγματικότητα όσο και για το μέλλον των παιδιών τους.

- Η μελέτη των εγκαταστάσεων εξ όσων γνωρίζουμε πραγματοποιήθηκε στον άριστο βαθμό για την προστασία και την αποκατάσταση του περιβάλλοντος ώστε να εξασφαλιστεί η αειφόρος ανάπτυξη της περιοχής.

Κάτω από τις συνθήκες αυτές, φοβίες, ανασφάλειες, επιφυλακτικότητα και αντιζηλίες δεν μπορεί να έχουν θέση. Η πραγματικότητα για όλους τους κατοίκους της περιοχής, τους εργαζομένους, τους επιχειρηματίες, την τοπική κοινωνία αλλά κυρίως τον ελληνικό λαό είναι με βεβαιότητα σε ευνοϊκή και αναπτυξιακή τροχιά. Όσοι ζουν στο ταραχώδες παρελθόν αναζητούν λόγο ύπαρξης γιατί αρνούνται να αποδεχθούν την αλήθεια και την πραγματικότητα.

Είναι νομίζω περιττό να αναφέρουμε ότι, καταδικάζουμε απερίφραστα τη βίαιη και απαράδεκτη επίθεση που έγινε στις εγκαταστάσεις της Εταιρείας Ελληνικός Χρυσός. Θέλουμε όμως να πιστεύουμε ότι δεν μπορεί να προήλθαν από κατοίκους της περιοχής που η μεταλλευτική συνείδηση είναι αιώνες παγιωμένη.

Ζητούμε από όλους τους εργαζομένους και τους διοικούντες, πολίτες και πολιτικούς που διαφωνούν, να επανατοποθετηθούν στη δημιουργία μεταλλευτικής δραστηριότητας στην περιοχή τους, να τη διευρύνουν αλλά παράλληλα να την κατευθύνουν. Κυρίως όμως να συμμετέχουν ενεργά και θετικά στις διαδικασίες ελέγχου της εφαρμογής των περιβαλλοντικών όρων και βελτίωσης των όρων της επένδυσης ώστε να εξασφαλιστεί η μέγιστη δυνατή οικονομική και περιβαλλοντική ωφέλεια για την περιοχή τους.

Τη στιγμή που καταγγέλλεται ότι Ελληνικές επιχειρήσεις του χώρου της μεταλλείας που ανδρώθηκαν και πλούτισαν από το Ελληνικό υπέδαφος κινούνται για μεταφορά των εδρών τους εκτός Ελλάδος ,με όλες τις αρνητικά για την χώρα επιπτώσεις , είναι απαράδεκτο να γίνονται επιθέσεις σε ξένες επιχειρήσεις που επενδύουν στην Ελλάδα.

Η μηδενική θέση της εγκατάλειψης της εκμετάλλευσης των ορυκτών πόρων μη τυχόν και θιχθεί το περιβάλλον είναι απαράδεκτη.

Οι ορυκτοί πόροι πρέπει να εκμεταλλευθούν προς χάριν του συνόλου με σεβασμό στο περιβάλλον αλλά και τον άνεργο συμπολίτη μας.

Π. Μαυρίδης

Πρόεδρος ΔΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Δ/ΧΩΝ

ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΩΝ